

Abstrakt díla

Diplomová práce Klavírní školy současnosti a jejich využití v praxi na ZUŠ pojednává o nejrozšířenějších a pro výuku nejvhodnějších klavírních školách v Čechách. Při posuzování škol vychází z nových směrů přelomu 19. a 20. století, jejichž jedním z prvních průkopníků byl Ludwig Deppe. Jedná se především o vytváření hudebních představ a potřeby váhy paže během hry. Odsuzuje tak starou metodiku a udává příklady.

V první části práce je popisován vývoj klavíru jako nástroje a s ním spojený vývoj klavírních škol. Jen za pochopení historických změn v tomto vývoji je možno také pochopit snahu tolika velkých osobností o vytvoření výlučně klavírní školy. Vzhledem k tomu, že klavír je poměrně mladým nástrojem, není divu, že i jeho metodika vyučování je stále živým tématem a nutno podotknout, stále ještě ne zcela prozkoumaným.

Další části jsou již věnovány konkrétním klavírním školám, které se běžně používají na ZUŠ včetně příkladů metodicky překonaných škol. I ty jsou bohužel dodnes mnohými pedagogy hojně využívány. Znovu ale připomeňme, že samotné skladby odsouzeníhodné velice často nejsou, je to především onen metodický postup školy. Naproti tomu práce udává příklady těch škol, které jsou více či méně pro vyučování vhodné. Uvádí jejich kladné a záporné stránky, pojednává o vybraných skladbách a hodnotí je z pohledu technického i přednesového. Ukazuje, v čem má daná skladba největší přínos pro žáka, kde se nachází problém či na co je potřeba nejvíce upozornit, aby skladba vynikla. Zároveň skladby splňují i podmínku, aby byly pro žáka lákavé a měl chuť se jimi zabývat.

Diplomová práce dochází k závěru, že pro úspěšné klavírní vyučování je zapotřebí jak vnímavého, motivovaného žáka (s podporou a zájmem rodičů), tak kvalitního učitele a stejně tak kvalitní školy – metody. Vzhledem k názvu práce tvoří centrum naší pozornosti žáci Základních uměleckých škol, tedy nadaní, nikoliv však geniální. V případě geniality žáka je totiž možný úspěch i tehdy, když učitel či jeho metoda nejsou kvalitní.